

Тетяна Гиріна

Державний податковий університет,
вул. Університетська, 31, Ірпінь, Київська обл.
hirinatetyana@gmail.com
ORCID: 0000-0003-1587-8767

ЦІННІСНО-ЗМІСТОВИЙ ВИМІР “УКРАЇНСЬКОГО ЧАСУ” НАЦІОНАЛЬНОЇ ГРОМАДИ В РАДІОПРОСТОРИ КАНАДИ

© Гиріна Т., 2023

Розглянуто історичні етапи становлення, осмислено сучасний стан та ціннісно-змістовий супровід радіоініціатив української еміграції на прикладі радіопрограми “Український час” (Монреаль, Канада). Унікальні дані від першої особи отримано під час безпосереднього спілкування з продюсером медіаініціативи з понад тридцятирічним досвідом роботи, активним діячем української громади С. Куклевським.

Простежено хронологію безперервного існування радіопрограми від її заснування у 1963 р. І. Опариком та В. Гладуном. Осмислено внесок у її розбудову двох поколінь творчого колективу талановитих авторів на чолі із теперішнім продюсером С. Куклевським. Введено до наукового медіадискурсу імена долучених до створення радіопрограми медіаактивістів: О. Онищенко, О. Шак (ведучі), Л. Гаврилів (інформаційний сектор), Н. Федосєєва (журналістка), священників української греко-католицької церкви о. І. Оціпко та української православної церкви о. І. Куташа, продюсера С. Куклевського.

Охарактеризовано орієнтацію її авторів до імплементації конвергентних інструментів сучасного радіомовлення, зокрема трансляції випусків на однойменному каналі на “Youtube” та інформаційний супровід на сторінці в соціальній мережі “Facebook”.

Визначено високу роль та значення радіопрограми як інтегратора громади навколо національних цінностей та української справи та переконання у тому, що лише потужна об’єднана громада може мати успішне, якісне, тривале представлення в медіапросторі. А щоб зробити громаду такою, треба включатися в її життя, не обов’язково організувати події атракції, але долучатися до них, слухати програми, говорити з дітьми українською, співати наших пісень.

Ключові слова: конвергенція радіопростору, мапа світового українськомовного радіо, радіокористувач, радіопрограма, радіопрограми української еміграції, світове медіасередовище, трансформація медіапростору, українськомовне радіо, українськомовні медіаініціативи, ціннісно-змістовий вимір радіопрограми.

Вступ. Глобальна карта медіаініціатив українців, яка складається з різноманітних професійних і любительських, офіційних і персональних ініціатив – динамічна постійно оновлювана мультимедійна структура з перлинами української творчості та культури в кожній із них [8]. Невичерпна любов та повага до Батьківщини просочена крізь кілометри відстані, покоління асиміляції та сотні, тисячі друкованих сторінок та годин теле-, радіоэфіру. Повага до роботи натхненних членів української громади в окремих країнах на ниві громадської, благодійної, релігійної, медіа комунікації лише частково осмислена та оцінена сучасниками, зокрема і через те, що це жива структура, вона продовжує трансформуватися і розвиватися, зберігаючи надбання попередніх поколінь, збагачуючись новими зразками, відповідаючи духу і стилю епохи.

Світовий українськомовний медіапростір, сформований поколіннями активних українців діаспори за різних умов, нині відповідає духу епохи та боротьби нашого народу, і як століття тому продовжує формувати глобальний ціннісно-змістовий порядок денний громади на місцях. Потужним інтегратором уваги аудиторії та популяризації культури між народом вже протягом століття залишається радіомовлення. Легкі для сприйняття, оптимальні з боку доступності та поширення радіопроекти, попри існування в конвергентному медіапросторі сучасних медіа, продовжують збирати біля приймачів слухачів із різних місцевостей, а модератори таких ініціатив, які природньо змінили півку для запису на цифрові носії, залишилися вірними українському духу та справі національної громади. Долаючи об'єктивні перешкоди на шляху до користувача, такі ініціативи крокують в ногу з часом.

Постановка проблеми. Сучасна стрічка новин у “девайсі” пересічного користувача змінюється настільки стрімко, що в вимірі історичної хронології дедалі легші акценти покладаються на якісний контент тих медіаініціатив, які акумулюють нішевий, професійний, ціннісно орієнтований цифровий контент. До таких відносимо медіаініціативи української діаспори, повноцінні мультимедійні, перевірені часом проекти, які, не змінюючи власного наративу, не припиняють боротьбу за збереження, кристалізацію та посилення національної громади на місцях. Між тим велика Україна та українці досі не повністю усвідомлюють свою цілісну єдність з її закордонням як глобального народу сила якого в монументальній величній єдності та братерстві. Мереживом по всьому світу розсипано і окремі медіаініціативи, як свідки єдності та потужності громади українців на місцях, їх у вимірі історичного та сучасного світового українськомовного радіо маємо на меті укласти в єдину структуру [5].

Актуальність дослідження в аспекті системи світового українськомовного радіо полягає у: внесенні до українського журналістикознавства вагомих зразків та здобутків його зарубіжного сегменту; розгляді етапів становлення і сучасного стану, ціннісних поглядів та змістової поліфонії окремих радіоініціатив, що уособлюють активність і стиль життя української громади на місцях.

Формулювання мети та завдань статті. Мета розвідки полягає у дослідженні зародження, віх становлення та розвитку в сучасних умовах радіопроекти “Український час” в ефірі радіостанції “CFMB” (Монреаль, Канада), характеристика потенціалу, потужності та відданості українській справі громадян, які роблять посильний внесок у розбудову національної держави, знаходячись поза нею, визначення перспективності утвердження національних громад за наслідками акумулювання уваги аудиторії засобами сучасного повноцінного мультимедійного радіомовлення.

Реалізація визначеної мети передбачає виконання поставлених завдань у комплексі: простеження генези історичних віх формування та становлення українського радіомовлення в Канаді на прикладі радіопроекти “Український час” (Монреаль, Канада); з’ясування сучасного стану розвитку радіопроекти, її місця в житті української громади в регіоні, характеристики сприйнятливості медіа ініціативи до імплементації конвергентних інструментів характерних для сучасного радіомовлення як мультиформатної медіаплатформи; збагачення наукового дискурсу іменами радіопроцентів українського радіоконтенту в еміграції.

Реалізація поставлених завдань підкріплена фахово підібраним методологічним апаратом у комплексі методів аналізу, синтезу, моніторингу, дослідження архівних свідчень про існування конкретних радіопроекти, що вони зберігаються на сторінках старшого українського щоденника “Свобода”, історіографічного дослідження. Визначальним методом, використаним для отримання фактологічної інформації про об’єкт дослідження, визначено не структуроване пряме інтерв’ю із продюсером радіопроекти “Український час” у радіопросторі Канади С. Куклевським. Унікальні дані, отримані під час проведеної розмови з продюцентом української радіо ініціативи, осмислено та викладено автором із використанням якісної бази загальнонаукових методів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичне підґрунтя осмислення радіо української еміграції в структурі глобальної українськомовної медіакомунікації викладено в авторських розвідках, присвячених історичному аспекту [6, с. 26–31; 7, с. 42–48] та сучасному стану дослідження сектору [5]. Цінними для усвідомлення реалій є історичні хронічки, укладені радіоактивістом та багаторічним натхненником українського радіомовлення у США в ХХ ст. М. Сурмачем [16]. Публіцистичні зразки медіа української діаспори у вимірі цифрових платформ ставали об’єктом вивчення українських дослідників: В. Ковпак, О. Богуславського [2, с. 212–222], Н. Сидоренко [10]; вивченню історії українського радіо присвячені наукові праці М. Васьківа [3, с. 103–113], П. Кекіша [12], В. Лизанчука [13]. Неоціненну базу для дослідження історичних зразків радіоініціатив українців у різних країнах містять оцифровані видання еміграції, зокрема газета “Свобода” [14 с. 3], “Альманах українського народу” [11, с. 177–186], електронна бібліотека “Diasporiana” [9]. До того ж, українськими дослідниками не запропоновано цілісний погляд на систему світового українськомовного радіо у вимірі його існування всередині країни та за її межами. Подоланню цієї прогалини в українському журналістикознавстві присвячена запропонована розвідка.

Виклад основного матеріалу. “Українськй час” – друга найстарша українська радіопрोगрама в Канаді, яка безперервно продовжує виходити в радіопросторі Північної Америки вже понад половину століття. Свідок зміни епох від покоління до покоління своїх слухачів та виробників зберігає традицію своєчасного інформування та збереження неосяжних зв’язків українців зі своєю Батьківщиною крізь час та простір.

Ми ставимо собі за мету осмислити досвід радіопродуцентів зі створення українського контенту в іншомовному мультимедійному середовищі Канади і на прикладі конкретної радіоініціативи продемонструвати світові, а найперше собі – українцям, які результати може давати об’єднання громади навколо спільної ідеї та патріотичних цінностей.

Українська радіопрोगрама – унікальний та потужний інструмент об’єднання та акумулювання національної громади в еміграції. Це твердження стало лейтмотивом спілкування автора статті із Симоном Куклевським, продюсером радіопрोगрами “Український час” в ефірі радіостанції “CFMB” (1280 АМ, Монреаль, Канада) [18]. І це твердження справедливе не лише в теперішньому часі, але й історично [15].

Історія створення радіопрोगрами сягає початку 1960-тих рр., коли активний діяч української громади в Квебеку (Канада) Є. Оришук в ефірі радіостанції “CHRS” (Сен-Жан-сюр-Рішельє, Квебек, Канада) створював “Українську годину”. Диктором цієї радіопрोगрами був В. Гладун, саме він, закоханий у радіосправу талановитий українець, став натхненником і разом із своїм кумом І. Опариком у 1963 р. створив власну радіопрोगраму. Для цього домовилися із К. Станчиковським власником радіостанції “CFMB” 1410 АМ (Монреаль, Канада), яка володіла правом радіопередавання різними мовами. 28-го серпня 1963 р. у Верховному Суді Квебеку було зареєстровано радіопередачу, а вже 7 вересня 1963 р. в суботньому радіоефірі згаданої радіостанції перший випуск “Українського Часу” зібрав перед приймачами зацікавлених слухачів.

Від створення у 1963 р. перші чотири роки над програмою працювали “Іван Опарик – адміністратор і Віктор Гладун – мистецький керівник. Опісля мистецьку частину вели артисти: Євгенія Чайка і Борис Дніпровий та Євген Костюк” [14, с. 3]. Потому мистецьку рубрику перебрала на себе донька організатора ініціативи Наталка Дідух-Опарик, вона ж була і заступницею батька з організаційних питань. Саме такий дух родинного затишку та добробуту, а також професіоналізму та об’єктивності панував і в ефірі, що його слухачі на сторінках старшого українського щоденника “Свобода” високо оцінювали та дякувати організаторам за високу якість контенту.

Півгодинна від перших випусків згодом радіопрोगрама збільшила хронометраж до однієї години, змінився і день виходу в ефір – п’ятницю змінили на суботу. Це стало можливим, коли на початку 1970-тих рр. припинила своє існування радіопередача відомого діяча української громади Б. Панчука “Любителі української музики”. Вивільнений тайм слот радіостанція запропонувала

“Українському часу”. Радіопрोगрама виходила в ефір щотижнево по суботах із 13.00 до 14.00, а до “звеличання свят Різдва, Великодня та інших важливих подій” [14, с. 3] готувалися окремі святкові випуски. Цей час вона займала до 1992 р., коли радіостанція запропонувала зміну – спочатку на 12:30 до 14:00, а потім із 18:00 до 19:30 год.

Тематично та змістово збагачували передачі “глибоко ідейні й політичні коментарі доктора Романа Рахманного, коментарі часто черпали з української вільної преси, здебільшого щоденника “Свобода” й інших. Подавалися також місцеві оголошення та події з різних ділянок культурно-національного й релігійного життя... Часто була нагода почути духовні слова о. Ігоря Куташа та д-ра Ігоря Мончака та інших священників і владик обох віровизнань: православного і католицького” [14, с. 3]. Важливо, що плюралізм думок під час висвітлення духовної тематики характерний для радіопрोगрами досі. “Духовні слова скріплювали старших віком людей, а добірна й найкраща українська музика та пісні служили розвагою молоді” [14, с. 3]. Дитяча тематика в ефірі радіопрोगрама була представлена окремою рубрикою “Радіошкільних передач Монреалю й Околиць”, в її ефірі для молодших слухачів готували цікаві дитячі імпрези.

Важливі зміни в адмініструванні “Української години” сталися у 1989 р., коли після відходу у вічність її багаторічного зачинателя І. Опарика постала потреба визначення нового натхненника та очільника медіаініціативи. З легкої руки о. І. Куташа, який в рамках релігійної радіопрोगрама “Голос української православної церкви в Канаді”, що вона транслювалася на коротких хвилях, зокрема на Україну, мав кількамісячний досвід співпраці з С. Куклевським, заангажував юнака повноцінно зайнятися створенням радіопрोगрама. Відтоді канадієць українського походження, активний діяч української громади та в колишньому музикант безперервно успішно очолює медіаініціативу української громади в радіопросторі Монреалю.

Від 1990 р. підготовку радіопрोगрама продюсер здійснює в домашній студії. Колись записував на магнітофон із плівками, а нині домашній комп’ютер замінює повноцінну мультимедійну студію. Злагоджена багаторічна співпраця з радіостанцією, в ефірі якої транслюється українська радіопрोगрама, ґрунтується на контракті, який заключають на кілька років. Нині ж продюсер пишається ще й тим, що “Український час” – є першою онлайн українською радіопрогомою в Канаді. Підготовані випуски паралельно з трансляцією в радіоефірі публікуються на основних цифрових платформах: “Youtube” та “Facebook”. Попри те, що в цифрову добу мережа зберігає випуски останніх років, її давні зразки, більшістю втрачено, тож про зміст та стилістику їхнього оформлення можемо дізнатися лише зі слів її слухачів та авторів на різних етапах.

Роблять можливим вихід радіопрोगрама рекламодавці – переважно бізнес українських канадійців чи послуги, які надають українській громаді. Попри тяжкі ковідні часи, економічну кризу за наслідками війни в Україні радіопрोगрама міцно “стоїть на ногах”, а її продюсер з упевненістю дивиться в її майбутнє, продовжує інформаційно підтримувати благодійні заходи, акції в підтримку України. Рекламні оголошення про проведення таких заходів із закликами до приєднання та підтримки виходять в ефір безопалатно.

Колектив фахівців, задіяних у підготовці “Українського часу”, яких акумулює навколо себе продюсер С. Куклевський, складається із двох ведучих: О. Онищенко (уродженки м. Києва) та О. Шак (із м. Кременець Тернопільської обл.). Понад тридцять років очолює інформаційний блок радіопрोगрама Л. Гаврилів. З 2014 р. періодично, а нині на постійній, основі радіопрोगрама співпрацює із професійною журналісткою Н. Федосєєвою. Традиційний від перших років існування радіопрोगрама плюралізм релігійних думок у радіоефірі донині реалізується завдяки співпраці в рамках тематичної рубрики зі священниками української греко-католицької церкви о. І. Оціпко та української православної церкви о. І. Куташем. Співпраця з останнім є особливо цінною, з огляду на її тривалість з кінця 1960-тих рр., та знаменує собою наступність поколінь між організатором радіопрोगрама та її сьогоднішньою командою. Технічний супровід та модерацію також безпосередньо здійснює продюсер С. Куклевський.

Джерелами інформації, звідки черпають дані автори радіопроеграми є білий список українських медіа. Попри те, як зізнається її продюсер, інколи складно зорієнтуватися у перепетіях української дійсності знаходячись віддалено [1].

Глибоке осмислення української дійсності та шквал інформаційних подій на Батьківщині призводить до перерозподілу музичного та розмовного контенту на користь останнього. Нині, в рамках однієї програми можна почути не більше однієї-двох музичних композицій, хоч, як зазначає її натхненник, українська музика – то є особливий вид гордості кожного українця, який заслуговує на представлення широкому загалу [17]. Нині віддають перевагу актуальним композиціям, виключенням є святкові Різдвяні та Пасхальні передачі, коли в ефірі звучать тематичні музичні добірки. Такі програми створюються за рахунок спонсорської підтримки [4].

Позбавлена можливості вивчення власної радіоаудиторії українська радіоініціатива активно інтегрується на цифрові платформи, активно імплементуючи при цьому конвергентні інструменти сучасного радіомовлення. Фото та відеофрагменти, які можна побачити під час відтворення передачі онлайн, перспективні, втім, як зазначають її організатори, вимагають на підготовку більше ресурсу, а його обмаль.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Тож, “Український час” в ефірі радіостанції “CFMB” (Монреаль, Канада) є квінтесенцією переконання її очільника С. Куклевського у тому, що лише потужна об’єднана громада може мати успішне, якісне, тривале представлення в медіапросторі. А щоб зробити громаду такою, треба включитися в її життя, не обов’язково організувати подієві атракції, але долучитися до них, слухати програми, говорити з дітьми українською, співати наших пісень. Елементарний, але такий дієвий інструмент інтеграції із світовим українством уособлює сам, адже разом із дружиною є членом церковного хору, допомагає новоприбулим, включається в роботу Конгресу українців Канади, бідкається про співвітчизників, але констатує, що таку високу ціну ми змушені платити за власний “сон” протягом років до того. У програмі ж намагається дати більше позитиву, адже попри все горе, яке переживає світове українство, кожен впевнений, що на нас чекає світле прекрасне мирне майбутнє.

В перспективі наступних розвідок окресленої наукової проблематики заслуговують дослідницької уваги та пошанування в українському журналістикознавстві комплекс інших радіоініціатив та радіопродуценти української громади.

ЛІТЕРАТУРА

1. Білий список: 10 медіа, що стали найякіснішими. Інститут масової інформації. Режим доступу : <https://imi.org.ua/monitorings/bilyj-spysok-10-media-shho-staly-najyakisnishymy-i41541>.
2. Богуславський О. “Визволення” веде до “Свободи”: внесок одного радіо в незалежність України, або Свобода як окраєць хліба // Телевізійна й радіожурналістика. 2007. Вип. 7. С. 212–222.
3. Васьків М. Дослідження історії українського радіо на основі публікацій 1920–30-х років // Український інформаційний простір. 2016. Ч. 4. С. 103–113.
4. Висновки опитування українських канадійців UCC Survey Conclusion; Пат Святослав, найактуальніші теми. Youtube. Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=AfPdA5dsSw&fbclid=IwAR2Sc7LQwsRTjNTPPmj18sEqzffU2X7MifkW_QnG4_0uouJB0m-QEq59fLI.
5. Гиріна Т. Українськомовне радіо у світовому медіасередовищі: трансформації та конвергенція : автореф. дис. ... д-ра соц.ком. : 27.00.04 – теорія та історія журналістики. Київ : КНУ імені Тараса Шевченка, 2020. 35 с.
6. Гиріна Т. С. Експлікація національної ідентичності української громади у відчитих на радіо Північної Америки у 1933 р. // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2021. № 4 (48). С. 26–31.
7. Гиріна Т. С. Становлення професійної компетентності продуцентів радіопроеграм духовної тематики в українській еміграції. // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2022. № 1 (49). С. 42–48.
8. Гиріна Т. С. Українськомовне радіо у світовому медіапросторі : монографія. Запоріжжя : КПУ, 2018. 296 с.

9. Електронна бібліотека “Діаспоріана”. Режим доступу : <https://diasporiana.org.ua/>.
10. Історія національного радіоєфіру: Архівні матеріали (1942–1969) / упоряд. Н. Сидоренко. Київ, 2004. 115 с.
11. Караванський С. Пошук українського сова (Розділи з майбутньої книжки) // Альманах Українського Народного Союзу 2000. Річник 90-ий. 2000. С. 177–186.
12. Кекіш П. Спогади радиста УПА. Торонто ; Львів : Літопис УПА, 2015. 130 с.
13. Лизанчук В. Радіожурналістика: засади функціонування. Львів : ПАІС, 2000. 366 с.
14. Мороз Т. Радіопередача “Український Час” у Монреалі // Свобода. 1974. № 188. С. 3. Режим доступу : <http://www.svoboda-news.com/arxiv/pdf/1974/Svoboda-1974-188.pdf#search=%22%D1%80%D0%B0%D0%B4%D1%96%D0%BE%22>.
15. Розмова з Симоном Куклевським, продюсером радіопроеграми “Український час” (Монреаль, Канада). Youtube. Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=VQUatfHtC_k.
16. Сурмач М. Історія моєї “Сурми”. Спогади книгаря. Нью-Йорк : Сурма, 1982. 191 с.
17. Українські новоприбулі, інтеграція в Монреалі та про допомогу з боку Канади й української громади. Youtube. Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=db8OIRJ0g4Q>.
18. Ukrainian Time. Facebook. Режим доступу : <https://www.facebook.com/ukrainian.time/>.

REFERENCES

1. The white list: 10 media that became the highest quality. (2021). Available at : <https://imi.org.ua/monitorings/bilyj-spysok-10-media-shho-staly-najyakisnishymy-i41541>.
2. Boguslavskiy O. (2007). “Liberation” leads to “Freedom”: the contribution of one radio to the independence of Ukraine, or Freedom as the edge of bread. *Television and radio journalism*, Vol. 7, P. 212–222.
3. Vaskiv M. (2016). Study of the history of Ukrainian radio based on publications of the 1920s and 1930s. *Ukrainian information space*, Part 4, P. 103–113.
4. Conclusions of the survey of Ukrainian Canadians UCC Survey Conclusion; Pat Svyatoslav, the most relevant topics. (2022). Available at : https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=AfPdA5d-sSw&fbclid=IwAR2Sc7LQwRTjNTPPmj18sEqzffU2X7MifkW_QnG4_0uouJBOm-QEq59fLI.
5. Hyryna T. (2020). Ukrainian-language radio in the world media environment: transformations and convergence : autoref. thesis ... Dr. Soc.com. : 27.00.04 – theory and history of journalism. Kyiv : KNU named after Taras Shevchenko. 35 p.
6. Hyryna T. (2021). Explanation of the national identity of the Ukrainian community in North American radio broadcasts in 1933. *State and regions. Series: Social Communications*, No. 4 (48), P. 26–31.
7. Hyryna T. (2022). Formation of professional competence of producers of spiritual radio programs in the Ukrainian emigration. *State and regions. Series: Social Communications*, No. 1 (49), P. 42–48.
8. Hyryna T. (2018). Ukrainian-language radio in the world media space: a monograph. Zaporizhzhia : KPU. 296 p.
9. “Diasporiana” electronic library. (2022). Available at : <https://diasporiana.org.ua/>.
10. Sydorenko N. (2004). History of the national radio air: Archive materials (1942–1969). Kyiv. 115 p.
11. Karavanskyi S. (2000). The search for a Ukrainian owl (Chapters from a future book). *Almanac of the Ukrainian People’s Union 2000. 90th yearbook*, P. 177–186.
12. Kekish P. (2015). Memoirs of a UPA radio operator. Toronto ; Lviv : UPA Annals. 130 p.
13. Lyzanchuk V. (2000). Radio journalism: principles of functioning. Lviv : PAIS. 366 p.
14. Moroz T. (1974). “Ukrainian Time” radio program in Montreal. *Svoboda*, No. 188, P. 3. Available at : <http://www.svoboda-news.com/arxiv/pdf/1974/Svoboda-1974-188.pdf#search=%22%D1%80%D0%B0%D0%B4%D1%96%D0%BE%22>.
15. A conversation with Simon Kuklevsky, producer of the radio program “Ukrainian Time” (Montreal, Canada). (2022). Available at : https://www.youtube.com/watch?v=VQUatfHtC_k.
16. Surmach M. (1982). The history of my “Surma”. Memories of a bookseller. New-York : Antimony. 191 p.
17. Ukrainian newcomers, integration in Montreal and help from Canada and the Ukrainian community. (2022). Available at : <https://www.youtube.com/watch?v=db8OIRJ0g4Q>.
18. Ukrainian Time. Facebook. (2022). Available at : <https://www.facebook.com/ukrainian.time>.

Tetiana Hyrina

**THE VALUE AND CONTENT DIMENSION OF “UKRAINIAN TIME”
OF THE NATIONAL COMMUNITY IN THE RADIO SPACE OF CANADA**

The article examines the historical stages of formation, elaborates the current state and value-content support of radio initiatives of Ukrainian emigration using the example of the radio program “Ukrainian Time” (Montreal, Canada). Unique data from the first person was obtained during direct communication with the producer of the media initiative with more than thirty years of work experience, an active figure in the Ukrainian community S. Kuklevsky.

The chronology of the continuous existence of the radio program from its foundation in 1963 by I. Oparyk and V. Gladun is traced; a meaningful contribution to its development by two generations of a creative team of talented authors headed by the current producer S. Kuklevsky. The names of the media activists involved in the creation of the radio program were included in the scientific media discourse: O. Onyshchenko, O. Shak (hosts), L. Gavrylov (information sector), N. Fedoseeva (journalist), priests of the Ukrainian Greek Catholic Church, Fr. I. Oschipko and the Ukrainian Orthodox Church Fr. I. Kutash, producer S. Kuklevsky.

The orientation of its authors to the implementation of convergent tools of modern radio broadcasting is characterized, in particular, the broadcast of issues on the channel of the same name on “Youtube” and information support and a page on the social network “Facebook”.

The high role and importance of the radio program as an integrator of the community around national values and the Ukrainian cause and the belief that only a powerful united community can have a successful, high-quality, long-term representation in the media space are determined. And in order to make the community like this, you need to be included in its life, it is not necessary to organize event attractions, but to join them, listen to programs, speak Ukrainian with children, sing our songs.

Key words: convergence of radio space, map of world Ukrainian-language radio, radio user, radio program, radio programs of Ukrainian emigration, world media environment, transformation of media space, Ukrainian-language radio, Ukrainian-language media initiatives, value-content dimension of radio program.